

[Krag.]

umuliggøre dets Sejr paa de Omraader, hvor vi arbejder for, at det kan sejre, ja, saa spørger jeg: Gælder ikke dette den Dag i Dag? Er ikke i Dag Forsikringsprincippet lige saa ønskværdigt som Grundlag for den særlige Hjælp, der her er Tale om, som Tilfældet var i Januar Maaned? Derfor maatte begge de to Betragtninger, som førte det konservative Folkeparti til afgjort at vende sig imod dette Forslag, have langt forstærket Gyldighed i Dag, sammenlignet med, hvad Tilfældet var i Januar Maaned.

Vi maa fra det Mindretals Side, paa hvis Vegne jeg har den Ære at tale, for det første alvorligt protestere imod den Behandling, som vi har været Genstand for i Udvalget, den Afvisning, vi har mødt, naar vi krævede Behandling af et Forslag, som man havde lovet at forberede Forudsætningerne for gennem en Orientering hos Regeringen og Regeringspartierne. Vi vil ikke modsætte os Gennemførelsen af det Ændringsforslag, som den højtærede Socialminister har stillet, idet vi anser det for en Forbedring af Lovforslaget, men vi indstiller i øvrigt ogsaa dette Lovforslag til Forkastelse, ikke mindst fordi det — trods, eller selv om man kunde bortse fra de mange uheldige Enkelt-heder deri — vil slaa Bom i en lang Fremtid for Forsikringsprincippet Gennemførelse overfor den Arbejdsløshed, der falder udenfor Arbejdsløshedskassernes Virkeomraade, og fordi det gaar haardt op imod, afgjort paa tværs af den økonomiske Politik, som i Dag i langt, langt stærkere Grad, end Tilfældet var i Januar Maaned, bør kræves af Landets Regering og af de førende politiske Partier.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne og udsætte Mødet. Det genoptages i Dag Kl. 1¹⁵.

Mødet udsat Kl. 12.

Mødet genoptoges Kl. 1¹⁵.

Christmas Møller: Baggrunden for den Overenskomst mellem de to Regeringspartier og det konservative Folkeparti, som her foreligger til Behandling i det høje

Ting gennem de to Forslag, som er sat til anden Behandling, Baggrunden for dette Forlig er jo de meget store, paa visse Omraader katastrofale økonomiske Vanskeligheder, som i denne Tid er over vort Land, og jeg vil gerne til Indledning have Lov at minde om, hvorledes de økonomiske Forhold i den allersidste Tid har udviklet sig herhjemme. Jeg vil gerne have Lov at minde om, at ingen stærkere end det konservative Folkeparti, dels gennem de Ordførertaler, der er holdt her, dels gennem hele den Maade, hvorpaa vi har lagt vor Politik til Rette, klart og tydeligt overfor Befolkningen har givet Udtryk for, at vi saa med den største Bekymring paa den økonomiske Udvikling i vort Land.

Jeg kan i saa Henseende henvise til, hvad vi sagde allerede saa tidligt som i Foraaret 1930, altsaa før man fra anden Side i særlig Grad havde Opmærksomheden henvendt paa de kritiske økonomiske Forhold: at Tiderne i dette Land vilde blive overmaade vanskelige. Jeg kan, ikke fordi det er mine egne Udtalelser, men fordi det er Udtalelser, der fremsættes paa min Gruppens Vegne, henvise til de Udtalelser, som fremkom fra vor Side i Oktober Maaned 1930, hvori vi klart og tydeligt gav til Kende, naturligvis ikke en Mængde af de verdenshistoriske Begivenheder, som senere vilde komme ogsaa over vort Land, men at dette Land var inde i en kritisk Situation, som begyndte med at være en Landbrugskrise, men med meget stor Hurtighed vilde forplante sig til de andre Erhverv.

Jeg minder om de Forslag, vi fremlagde i Rigsdagssamlingen 1930—31. Jeg minder om, at vi i vort Krisemanifest af 3. Juli i Aar klart og tydeligt gav til Kende, at skulde vi klare denne Situation, som var over os med overhaandtagende Haardhed, saa kunde det ikke nytte, at et enkelt Parti eller hvert enkelt Parti stillede sig paa det Standpunkt, at man kun vilde sit eget, saa var det nødvendigt ogsaa at ofre. Og jeg minder om, hvorledes mit Parti saavel som de andre Partier i Sommer udarbejdede Kriseforslag til Forelæggelse for det høje Ting.

Men jeg tror ikke, nogen vil bestride, at da vi saa kom ind 12 Dage tidligere end normalt, ventende, da Indkaldelsen forelaa, at vi skulde drøfte disse Forslag og tage Stilling til dem, var der skabt en helt anden økonomisk Situation ved den Begivenhed, der var sket, Valutasammenbruddet i London, og ved den Begivenhed, der en Uge senere fulgte efter: Valutasammenbruddet i Oslo og Stockholm med den